

Naczelny Sąd Administracyjny
00-011 Warszawa, ul. G.P. Boduena 3/5
Izba Ogólnoadministracyjna
WYDZIAŁ II

URZĄD GMINY NAREW
Kancelaria Gminy
W P L Y N E Ł O
04-11-2013
l. dz. 2880 ilość zał.
podpis ..... znak sprawy .....

Dnia 29.10.2013r.
Sygn. akt II OZ 869/13

Rada Gminy Narew
Ul. A. Mickiewicza 101
17-210 Narew

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Sekretariat Naczelnego Sądu Administracyjnego Izby Ogólnoadministracyjnej przesyła odpis orzeczenia z dnia 11 października 2013r., sygn. akt II OZ 869/13 w sprawie z zażalenia Andrzeja Pleskowicza na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt II SA/Bk 388/12 oddalające wniosek o wyłączenie sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku Mirosława Wincenciaka od orzekania w sprawie ze skargi Andrzeja Pleskowicza na zarządzenie zastępcze Wojewody Podlaskiego z dnia 9 marca 2012 r. w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu wójta.

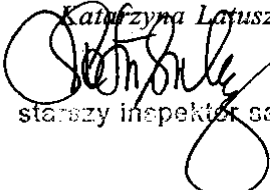
Załączone orzeczenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Załącz.

1. odpis orzeczenia

z up. Kierownika Sekretariatu

KL

Katuzyna Łatuszek

starszy inspektor sądowy

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Naczelny Sąd Administracyjny
w składzie:

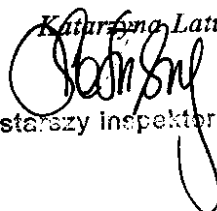
Przewodniczący Sędzia NSA Jolanta Rudnicka

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej
zażalenia Andrzeja Pleskowicza
na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia
22 maja 2013 r. sygn. akt II SA/Bk 388/12
oddalające wniosek o wyłączenie sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Białymstoku Mirosława Wincenciaka od orzekania w sprawie ze skargi Andrzeja
Pleskowicza na zarządzenie zastępcze Wojewody Podlaskiego z dnia 9 marca 2012 r.
w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu wójta
postanawia

oddalić zażalenie.

za oryginał własny podpis
Za zgodność z oryginałem

Katarzyna Latuszek

starszy inspektor sądowy

UZASADNIENIE

Na rozprawie przeprowadzonej w dniu 7 maja 2013 r. w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Białymstoku skarżący Andrzej Pleskowicz złożył wniosek o wyłączenie sędziego tego Sądu Marka Wincenciaka od orzekania w sprawie z jego skargi na zarządzenie zastępcze Wojewody Podlaskiego z dnia 9 marca 2012 r. w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu wójta. Na tej samej rozprawie skarżący sprostował wniosek poprzez wskazanie prawidłowego imienia sędziego – Mirosław.

W uzasadnieniu wniosku skarżący podał, że sprawa wygaśnięcia jego mandatu Wójta Gminy Narew z powodu skazania za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego została nagłośniona medialnie, a lokalne i ogólnopolskie media prezentowały go w niekorzystnym świetle, nieobiektywnie i napastliwie. W jego ocenie osoba, która zapoznała się z materiałem prasowym lub telewizyjnym, mogła wyrobić sobie negatywną o nim opinię, w związku z czym sprawa nie powinna być rozpoznawana przed Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku. Wskazał, że sędziowie wyznaczeni do orzekania w tej sprawie mogą być więc nieobiektywni, co uzasadnia wyłączenie wskazanego sędziego od rozpoznania przedmiotowej skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku postanowieniem z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt II SA/Bk 388/12 oddalił wniosek o wyłączenie sędziego Mirosława Wincenciaka od orzekania w niniejszej sprawie. Sąd uznał, że okoliczności wskazane przez skarżącego nie posiadają żadnych cech uprawdopodobnienia przyczyn wyłączenia wymaganych przepisem art. 19 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), dalej jako p.p.s.a. Nie jest to przesłanka konkretnie dotycząca sędziego wnioskowanego do wyłączenia, może bowiem dotyczyć nieograniczonego kręgu osób, a więc ma też charakter potencjalny. Inaczej rzecz ujmując nie jest zindywidualizowana na wskazanego do wyłączenia sędziego, nie dotyczy jego sytuacji osobistej, majątkowej czy działalności orzeczniczej i nie potwierdza tym samym realności i obiektywności zastrzeżeń co do jego bezstronności. Jest to wystarczające do uznania, że nie może stanowić wystarczającej przyczyny wyłączenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł Andrzej Pleskowicz, domagając się jego uchylecia. Zdaniem skarżącego Sąd dokonał błędnej wykładni art. 19 i 20 p.p.s.a., przyjmując, że okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego muszą być realne ze zindywidualizowanymi przesłankami dotyczącymi

sprawy, w której wniosek został złożony, pomimo, że art. 20 p.p.s.a. wymaga jedynie uprawdopodobnienia przyczyny wyłączenia.

Skarżący podniósł również, że zaskarżone postanowienie zostało wydane w składzie, w którym orzekał sędzia uprzednio wnioskowany do wyłączenia od orzekania w sprawie.

Ponadto zdaniem skarżącego, Sąd w ogóle nie odniósł się do argumentów zawartych we wniosku, co prowadzi do konkluzji, że nie został on merytorycznie rozpoznany.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Wyłączenie sędziego od orzekania w sprawie sądowoadministracyjnej może nastąpić z mocy samej ustawy (art. 18 p.p.s.a.), bądź też na wniosek strony lub żądanie sędziego (art. 19 p.p.s.a.). W pierwszym ze wskazanych przypadków przyczyny wyłączenia sędziego zostały enumeratywnie wymienione, a zatem tworzą one katalog zamknięty, co wyłącza możliwość stosowania wykładni rozszerzającej. Natomiast na wniosek strony (bądź na żądanie sędziego) sąd wyłącza sędziego jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie. Zasadność wniosku o wyłączenie sędziego zależy od okoliczności faktycznych, jakie w każdym konkretnym przypadku mogą mieć wpływ na sposób prowadzenia postępowania przez sędziego. Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi być zatem uzasadniona obiektywnymi powodami, a ponadto musi istnieć związek przyczynowy między ich wystąpieniem, a powstaniem oceny, że prawdopodobne jest, iż w danych okolicznościach sędzia może nie być bezstronny. *Ratio legis* przepisów o wyłączeniu sędziego sprowadza się więc do eliminowania wszelkich przyczyn, mogących skutkować w otoczeniu jakimikolwiek wątpliwościami co do bezstronności i obiektywizmu sędziego w rozpoznawaniu określonej sprawy. Przy czym stosownie do treści art. 20 powołanej ustawy, to strona składająca wniosek obowiązana jest wskazać oraz uprawdopodobnić przyczyny wyłączenia. Postanowienie w przedmiocie wyłączenia sędziego, zgodnie z treścią art. 22 § 2 p.p.s.a., poprzedza złożenie wyjaśnień przez tego sędziego, którego wniosek dotyczy.

W rozpoznawanej sprawie zasadnie Sąd pierwszej instancji odmówił uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego Mirosława Wincenciaka. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że z oświadczenia złożonego przez sędziego objętego wnioskiem o wyłączenie wynika, iż nie zachodzą żadne okoliczności, uzasadniające

Sygn. akt II OZ 869/13

jego wyłączenie, o których mowa w art. 18 i 19 p.p.s.a. Wnioskodawca natomiast nie podważył treści tych oświadczeń.

Ponadto wskazane we wniosku okoliczności prawidłowo zostały ocenione przez Sąd pierwszej instancji jako nieuzasadniające wyłączenia sędziego. Medialne nagłośnienie sprawy skarżącego dotyczącej wygaśnięcia mandatu wójta nie stanowi bowiem w żadnej mierze przesłanki uprawdopodobniającej zaistnienie realnej wątpliwości co do bezstronności sędziego. Wobec braku przedstawienia przez wnioskodawcę konkretnych, zindywidualizowanych dowodów, które mogłyby stanowić podstawę do podważenia bezstronności sędziego, nie można z góry przyjmować, jak tego chce skarżący, że doniesienia prasowe i telewizyjne będą miały negatywny wpływ na sposób procedowania w sprawie przez sędziego. Wskazana przesłanka, jak słusznie podniósł Sąd pierwszej instancji, ma potencjalny charakter i odnosi się do nieograniczonego kręgu osób. Oceny tej nie podważają również argumenty podniesione w zażaleniu. Stanowią one bowiem w rzeczywistości polemikę ze stanowiskiem Sądu o braku udowodnienia okoliczności, które podważałyby bezstronność sędziego w niniejszej sprawie.

Odnosząc się natomiast do zarzutów dotyczących orzekania w sprawie przedmiotowego wniosku przez sędziego, co do którego skarżący uprzednio złożył wniosek o wyłączenie, wskazać należy, postanowieniem z dnia 13 marca 2013 r. sygn. akt II OZ 162/13 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił zażalenie na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. akt II SAB/Bk 388/12 oddalające wniosek o wyłączenie od orzekania w niniejszej sprawie sędziów NSA: Anny Sobolewskiej – Nazarczyk, Grażyny Gryglaszewskiej i Stanisława Prutisa. W tej sytuacji, wobec prawomocnego oddalenia wniosku, nie istnieją przeszkody, które uniemożliwiłyby wyżej wymienionym sędziom orzekanie w sprawie.

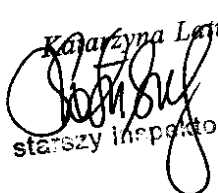
Nie można również zgodzić się z wnoszącym zażalenie, że Sąd pierwszej instancji odstąpił od merytorycznego rozpoznania wniosku. Treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia prowadzi bowiem do wręcz przeciwnych wniosków. Sąd wprost odniósł się do argumentów wnioskodawcy, podnosząc, że okoliczności przez niego wskazane nie posiadają żadnych cech uprawdopodobnienia przyczyn wyłączenia wymaganych przepisem art. 19 p.p.s.a., a następnie podał przyczyny, dla których zajął takie stanowisko.

Sygn. akt II OZ 869/13

Ze wskazanych wyżej przyczyn, wobec braku podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia, Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 184 w zw. z art. 197 § 2 p.p.s.a., postanowił jak w sentencji.

na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Katarzyna Łopuszek

starszy inspektor sądowy